

R AIDS NYT53

Sundhedsstyrelsen
AIDS-sekretariatet

JANUAR 1992

Danmarks Natur- og Lægevidenskabelige Bibliotek
Nørre Allé 49, DK 2200 København N.

0902-5375

200005394510

- Ingen fund af HIV-smitte blandt 212 prostituerede
- Hvis pigerne gør det uden kondom – så er det yt!
- AIDS på arbejdspladsen: 3-4 pct. har en AIDS-politik
- Evaluering: Høj kvalitet i Sundhedsstyrelsens AIDS-oplysning

PROSTITUTION OG AIDS

SYNSPUNKT

Prostitution, smitte og kondomer

FOTO: ALFA-PRESS

Der er grund til at glæde sig over de undersøgelsesresultater om HIV-smittepredningen i det danske prostitutionsmiljø, som AIDS-Nyt offentliggør i dette nummer.

Hverken blandt 212 prostituerede i København eller blandt 53 århusianske prostituerede blev der fundet smitte ved en HIV-antistofundersøgelse.

I modsætning til mange andre lande er det altså i Danmark lykkedes at begrænse smittepredningen i dette miljø.

Men det betyder ikke, at det i virkeligheden er ganske ufarligt at gå til prostituerede i Danmark.

Undersøgelserne viser, at man ikke finder HIV-smitte blandt de kvindelige prostituerede, som har en så høj bevidsthed om HIV og AIDS, at de har været villige til at deltage i en undersøgelse om smittepredning. Der er typisk tale om et mere »veletableret« lag af prostituerede med egne dagbladsannoncer/klinikker/escortbureauer eller fast »job« i mondæne barer – piger, der stiller meget store hygiejniske krav til sig selv og deres skiftende partnere.

Men måske er denne gruppe kun »toppen af isbjerget«. Vi ved, at der i hvert fald blandt de narkoprostituerede er fundet eksempler på

HIV-smitte. Vi må regne med, at der også i det øvrige prostitutionsmiljø findes kvinder, som lever livet ekstra farligt. Vi ved ikke, hvor mange det evt. drejer sig om, og vi kan ikke regne med, at de vil ønske at deltage i videnskabelige undersøgelser af smittespredning.

Undersøgelserne viser med andre ord, at smittespredningen formentlig er meget begrænset i bestemte, »veletablerede« prostitutionslag, men undersøgelserne kan ikke »frikende« prostitution som sådan.

Derimod understreger undersøgelserne, hvor meget man kan reducere den seksuelle smitteoverførsel ved hjælp af et enkelt middel: Kondomet. De 53 århusianske piger, som blev undersøgt, var f.eks. ikke blot uden spor af HIV-smitte. Man fandt heller ingen tegn på syfilis, gonoré eller af den chlamydia, som man finder blandt tusindvis af unge, som ikke er prostituerede, men som »blot« har haft tilfældige seksuelle kontakter.

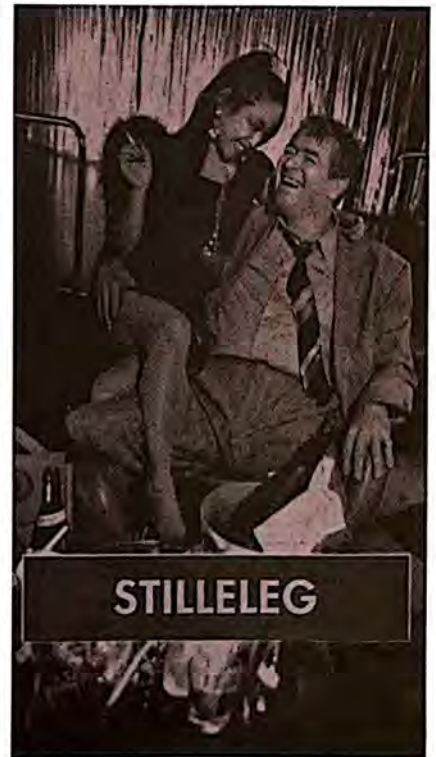
Man diskuterer af og til sikkerheden ved sex med kondom. Af forskellige grunde giver kondom ikke 100% sikkerhed. Det skyldes oftest menneskelige fejl: sløset anvendelse, fumleri p.g.a. ukendskab. Og det sker kondomer brister. Det kan gå galt.

Men undersøgelserne viser, at kondomer kan give en *meget høj grad af beskyttelse* – hvis de bruges rigtigt og konsekvent. Her kan de prostituerede lære os noget om sikkerhed. Og vi må håbe, at også deres kunder forstår budskabet.

En medvirkende forklaring på den manglende HIV-smitte spredning i det kvindelige prostitutionsmiljø kan være, at HIV-smitte ikke

er særlig udbredt hos deres kunder. Det er nok ikke tilfældet blandt de mandlige prostituerede – trækkerdrengene – og hos deres kunder. Det er nødvendigt også i det miljø at være og gøre opmærksom på risikoen for smitteoverførsel, og hvordan den risiko kan begrænses.

Niels Peter Rothgardt
Sekretariatsleder

STILLELEG

Kan du huske, hvordan det var? Være helt stille. Ikke gå sig til kende. Kunne man ikke, var man ude af legen.

Som voksen har stilleleg en lidt anden betydning. Man går stille med dørene. F.eks. hvis man går i byen for at købe sex.

Men risikoen for at komme ud af legen, den findes stadig.

AIDS rammer nemlig ikke kun bøsser. Både mænd og kvinder kan smittes – også gennem heteroseksuelle kontakter. På verdensplan er det faktisk 3 ud af 4, som bliver smittet på den måde.

Prostitution og AIDS:

Ingen fund af HIV-smitte blandt 212 prostituerede

Man finder ikke HIV-smittede blandt danske prostituerede, som har været villige til at indgå i en undersøgelse.

Det fremgår af et nyt EF-projekt, hvor 212 prostituerede i København har ladet sig undersøge for HIV-antistoffer.

Initiativet til EF-undersøgelsen kommer fra den belgiske AIDS-forsker Peter Piot og er et led i EF's »concerted action« overfor AIDS. Der gennemføres en samtidig undersøgelse i de forskellige EF-lande på grundlag af et fælles spørgeskema, og databehandlingen sker samlet i Antwerpen. Det er dog de enkelte lande, der forestår selve dataindsamlingen, og 25 pct. af alle de europæiske data er faktisk indsamlet i Danmark. Den danske del af projektet er finansieret af AIDS-puljen og Assurandørsocietetet efter ansøgning fra overlæge Anne-Marie Worm, Bispebjerg Hospital, der har været videnskabelig leder af den danske undersøgelse.

Konsekvent holdning

- Langt de fleste prostituerede har en meget konsekvent holdning til HIV og AIDS, fortæller socialrådgiver Lene Nyvang, der har været ansat som projektinterviewer i den danske prostitutionsundersøgelse. Den generelle holdning er: »Mit liv kan ikke gøres op i penge«. Kunder, der spørger om de kan få sex uden kondom, bliver afvist eller overtalt til at bruge kondom.

Lene Nyvang har sammen med 2-3 freelance medarbejdere opsøgt og interviewet de 244 prostituerede, som er med i undersøgelsen. De 244 fordeler sig således:

33 trækker på gaden.
86 arbejder på en massageklinik sammen med andre.
20 er tilknyttet et escortbureau.
43 arbejder alene, enten på massageklinik eller med escort.
43 finder kunder på barer.
19 tilhører andre grupper (f.eks. prostituerede med faste kunder, men uden annoncering).

17 thai-piger

Det er naturligvis svært at vurdere, hvor stor en del af prostitutionsmiljøet de 244 udgør. Der findes mange »deltids-prostituerede«, som f.eks. kun af og til tjener penge på denne måde. Andre prostituerede har massageannoncer under flere forskellige telefonnumre.

Kredsen af prostituerede i løbet af en periode er således svær at anslå. Nogle prostituerede har ikke ønsket at medvirke, mens andre er faldet uden for målgruppen i forbindelse med en undersøgelse af HIV-smitte. Det gælder f.eks. prostituerede på klinikker, der har specialiseret sig i masochisme m.v. Man får jo ikke AIDS af at få smæk, og den europæiske undersøgelse er derfor koncentreret om, hvad man kalder »indtrængningssex«.

43 af de interviewede er født i udlandet. Den største gruppe er piger fra Thailand (17). Herefter følger Brasilien (5), Sverige (4) og Norge (3). En del thai-piger er kommet til Danmark i forbindelse med ægteskab med danske mænd.

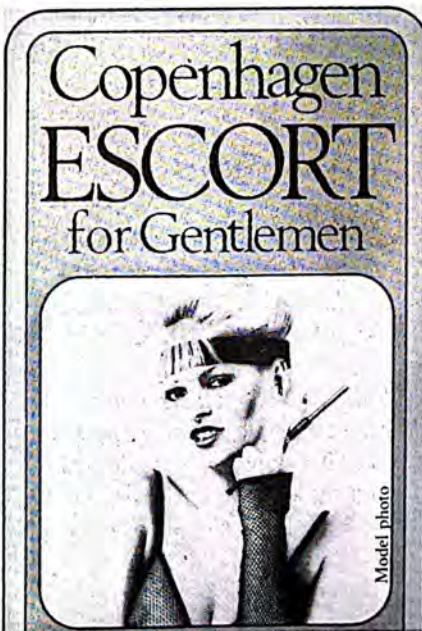
Mange fra lavtlønsgrupper

De fleste er fundet gennem annoncer i Ekstra Bladet eller »Copenhagen this week«. De gadeprostituerede, som overvejende er stofmisbrugere, er bl.a. kontaktet via »Reden« - KFUK's institution på Vesterbro. Barpigerne har man fundet frem til gennem »mund-til-mund« metoden.

- De prostituerede har en meget forskellig baggrund, fortæller Lene Nyvang. De fleste tilhører lavtlønsgrupperne eller har en dårlig uddannelsesmæssig baggrund. Men der er også f.eks. studerende iblandt.

- Når man snakker med de prostituerede, kan man ofte ane nogle faktorer, f.eks. i barndommen, som

(Fortættets side 4)

De fleste af de undersøgte prostituerede arbejder på bar, massageklinik eller med escort.

(Fortsat fra side 3)

har været medvirkende til, at de startede på denne levevej. Men jeg tror, man skal være forsigtig med at prøve at forstå dem efter en eller anden fælles skabelon. Ofte har tilfældigheder spillet ind: Mange har kendt nogen, der tjente penge på den måde og har ladet sig friste til at prøve selv.

- Der er også store forskelle på, hvordan de lever. De fleste lever nok et dobbeltliv, men der er også prostituerede, som ikke lægger skjul på, hvad de laver. Nogle sparer op til en uddannelse eller en forretning. Men en stor del kompenserer gennem et højt forbrug og formøbler alle pengene hen ad vejen.

- Det diskuteres af og til, om der findes »lykkelige ludere«, eller om det blot er en myte. Har du truffet prostituerede, som opfatter sig som »glædespiger« - som tror de kan lide deres fag?

- Det er få piger, der siger, de kan lide det. De fleste gør det helt klart, fordi det er den eneste mulighed, de har for at tjene mange penge, og måske det eneste »arbejde«, de kender.

Hvis kondomet brister

Lene Nyvang siger, at interessen for HIV og AIDS er meget stor blandt de prostituerede. Mange har stillet meget detaljerede spørgsmål om f.eks. smitteveje. I en del tilfælde har Lene Nyvang kunnet bidrage med oplysning, som de prostituerede har været glade for.

- Det gælder navnlig spørgsmålet: Hvad gør jeg, hvis et kondom alligevel brister? For det sker naturligvis, selv om det ikke sker så tit - bl.a. fordi de fleste bruger eksplorationscreme, der får kondomet til at glide lettere. Jeg råder til, at man har sæddræbende creme med indhold af Nonoxynol-9 klar, hvis uheldet er ude. Nonoxynol-9 hæmmer virus.

- For de prostituerede er kondom ikke blot en beskyttelse mod virus. Det er også en måde at holde afstand til kunden på. Men den pri-

mære grund til, at kondomet bruges, er efter min mening en oprigtig *ansvarlighed* overfor AIDS-truslen. Jeg tror, at 99 ud af 100 ville holde op, hvis de fik at vide, at de havde HIV.

Narkoprostituerede

- Blandt kunderne er bevidstheden om AIDS knap så høj. Hvis der har været en større AIDS-udsendelse i TV, oplever man en »stille uge« bagefter på klinikkerne, men så falder tingene tilbage i den gamle gænge. Langt de fleste prostituerede har indenfor det sidste halve år været ude for kunder, der spurgte, om de kunne få sex uden kondom.

Illustrationerne på disse sider er hentet fra »Copenhagen this week«.

- Der er for mig ingen tvivl om, at det er vigtigt fortsat at gøre en indsats for at fastholde bevidstheden om HIV og AIDS. Der er prostituerede, som af og til lader sig overtale til at undlade kondomet. Og man kan frygte, at der sker en slækkelse af bevidstheden de kommende år.

- Flere af dem, vi har talt med, siger, at der det sidste års tid er sket et skred blandt nogle af de narkoprostituerede. Det begrundes med politiaktionen på Halmtorvet, som har gjort vilkårene vanskeligere for de narkoprostituerede - samtidig med, at de skal tjene det samme for at have til stoffer. Resultatet er, at de ofte bliver mindre kritiske overfor kundernes ønsker.

Undersøgelsen repræsentativ?

Formålet med den europæiske undersøgelse er at vurdere, om de kvindelige prostituerede er en potentiel smittekilde i forhold til den heteroseksuelle befolkning. I den danske del af undersøgelsen vil man samtidig benytte lejligheden til at søge at få mere viden om prostitutionsmiljøet i almindelighed.

Af de 244 prostituerede, som har medvirket i undersøgelsen, har 212 indvilget i en HIV-antistof-test, heraf 83 som ikke var undersøgt tidligere. Ingen af de undersøgte havde tegn på HIV-smitte.

Man kan dog ikke fra dette resultat konkludere, at det er aldeles ufarligt i HIV/AIDS-sammenhæng at gå til prostitueret i Danmark.

Det er nemlig højst tænkeligt, at de prostituerede, som har holdt sig væk fra undersøgelsen, især kommer fra grupper, hvor faren for HIV-smitte er særlig stor, eller hvor bevidstheden om AIDS-faren er særlig lille. De, som har deltaget, er formentlig især de - mange - prostituerede, som har en høj bevidsthed om hygiejne og forebyggelse.

Nytter med »sikrere sex«

- Vi har konkret kendskab til flere

tilfælde i Danmark, hvor narkoprostituerede har været HIV-smittet, siger Anne-Marie Worm. Jeg kender også et enkelt tilfælde udenfor narkomiljøet, hvor en tidligere prostitueret har vist sig HIV-positiv. I de andre europæiske lande fandt man HIV-antistoffer hos i alt 41 prostituerede. De fleste af disse var stofmisbrugere eller havde en partner, der var stofmisbruger. Danmark var det land, hvor kondom blev brugt mest konsekvent ved kontakt med kunderne.

- Jeg synes derfor, undersøgelsen viser, at man selv i et prostitutionsmiljø, hvor man har et meget stort antal skiftende partnere, kan begrænse spredningen af seksuelt overførbare sygdomme meget effektivt, hvis man er konsekvent med at bruge kondom. Derfor må vi fastholde indsatsen for »sikrere sex«.

Århus-undersøgelse

En undersøgelse af smittespredningen blandt prostituerede er tidligere foretaget i Århus af læge Lars Halkier Sørensen, nu Odense Sygehus. Her blev 53 prostituerede - heraf ca. 1/3 barpiger - undersøgt, ikke blot for HIV-antistoffer og HIV-antigen, men også for en række andre seksuelt overførbare sygdomme som gonoré, syfilis, chlamydia m.v. Flere af pigerne blev fulgt over et par år.

Der blev ikke i ét eneste tilfælde fundet smitte af HIV eller af andre egentlige seksuelt overførbare sygdomme.

- Så forekomsten af seksuelt overførbare sygdomme var mindre blandt denne gruppe prostituerede end blandt andre kvinder, som har skiftende partnere, siger Lars Halkier Sørensen. Det synes jeg er meget godt klaret, når man tænker på, hvor mange kunder de har. Det vidner om, at disse prostituerede er meget konsekvente, når det gælder hygiejne og brug af kondom. Men selvfølgelig kan vi ikke være sikre på, at den gruppe, vi har fået fat i via annoncer i Ekstra Bladet, er repræsentativ. Det er de »fornuftige piger«, vi har snakket med, og det er muligvis kun toppen af isbjerget.

CODETHAGEN ESCORT SERVICE

The best and most attractive ladies offer you exclusive company night and day for gentlemen only.

33

15 49 49

Credit Cards Accepted

V.I.P. ESCORT

Beautiful young ladies offer you first class company.

24 hours

31 26 32 82

Credit Cards accepted.

CITY ESCORT: CALL

38 33 27 66

CARDS ACCEPTED

PLAYGIRL

ESCORT SERVICE

ATTRACTIVE YOUNG GIRLS

3135-4104

NIGHT-CLUB

NON STOP STRIP-TEASE
ATTRACTIVE YOUNG GIRLS

STRIPTease

3 pm - 5 am

Også en tidligere undersøgelse fra København kan nævnes. Allerede i 1985 gennemførte et lægehold på Hvidovre Hospital en undersøgelse, hvor man via massageannoncer fandt frem til godt 100 prostituerede, som blev undersøgt for HIV. Ingen af dem var HIV-smittet. Også denne undersøgelse viste, at andre seksuelt overførbare sygdomme var ret sjældne blandt de prostituerede.

Det nytter at bruge kondom.

N.G.

GODTHÅBSVEJ 241. TEL.: 31 19 14 35
MON.-FRI. 11 AM-10 PM

Prostitution og AIDS:

Hvis pigerne gør det uden kondom – så er det yt!

Efter en halv snes år i »verdens ældste erhverv« er »Line«, en københavnerpige først i tyverne, på toppen indenfor sit fag: Hun har fortsat et attraktivt ydre, har egen klinik, en solid opsparing. Hun har ingen skyldfølelse over sin måde at tjene penge på – siger hun –, men ved godt, at hun snart skal til at tænke på at stoppe. For sin egen skyld.

Kun på ét punkt i Lines lange fortælling om sit liv og arbejde bliver hendes tonefald nærmest *moralisk*: Nemlig da vi kommer ind på HIV og AIDS og på folk, der ikke vil bruge kondom.

– Det kan man ikke tillade sig. Det er jo en dødelig sygdom, vi har med at gøre. Et par af pigerne på min klinik har på et tidspunkt ladet sig overtale til at undlade kondom. Men da jeg opdagede det, fik de at vide, at hvis det skete én gang til, så var det yt.

Pænt hjem

Line har fra en tidlig alder dannet sig sine egne moralbegreber. Hjemmet var borgerligt og pænt: En villa i et forstads kvarter, moderen hjemmegående, faderen selvstændig.

– Facade, siger hun i dag.
– Mine forældre var meget restriktive. Indtil jeg var 18 år, skulle jeg være hjemme kl 22 om aftenen – til kl. 23 i weekends. Vi havde de ting, vi behøvede, men jeg måtte ikke gå for udfordrende klædt. Der blev sjældent vist følelser, og sex har man aldrig nogen sinde snakket om.

– Navnlig min far havde svært ved at få overskud til familien. Når han kom hjem fra firmaet, skulle

aftensmaden helst stå på bordet. Ellers var det vanskeligt at få opmærksomhed, hvis der ikke lige var en karakterbog, der skulle skrives under. Det, der blev lagt vægt på hjemme, var pæne manerer, materielle goder og statussymboler, men samtidig skulle jeg selv lære at vise mådehold.

»Det døde hjørne«

– En dag, da jeg var 16 år, kom jeg til at diskutere muligheden af at tjene penge ved prostitution med en veninde fra gymnasiet. Jeg havde hørt om nogen, der kendte nogen, der havde tjent mange penge på Halmtorvet.

– Min veninde turde ikke prøve,

men jeg var begyndt at gøre oprør. Jeg ville overskride grænser – delvist på trods. Jeg stillede mig ned i gabardinebukser og flade sko på det, jeg senere har fået at vide kaldes »Det døde hjørne« – på hjørnet af Colbjørnsensgade og Halmtorvet.

– Det varede ikke længe, før der kom en tyrker forbi og spurgte om min pris. Jeg svarede 1200 kr., men det blev så forhandlet ned til 600 kr. De 600 kr. brugte jeg straks til at købe nyt tøj – en stram nederdel og en bluse.

– Vi havde ordnet det på trappen i en opgang, så jeg havde ondt i ryggen. Alligevel gik jeg ned igen og fandt en kunde til, så min veninde også kunne få et sæt tøj. Jeg havde ingen skrupler ved det.

– *Har du ikke hørt om, at det senere kunne give ar på sjælen at starte på den slags?*

– Nej. Mine forestillinger om prostitution var romantiserede. Det var noget med hurtige penge og et miljø, hvor der rigtig var gang i den.

– Men havde jeg været 16 år i dag, ville jeg aldrig have gjort det. Man får et forkert forhold til penge. Bliver for hurtig voksen og lidt for kynisk og hård.

Greb aldrig ind

I starten tog Line ind på Halmtorvet én eller to gange om ugen. Hun lærte nogle af de andre piger at kende og mødte også nogle mænd med tilknytning til miljøet, som skaffede hende ind i en bar. Som 18-årig flyttede hun sammen med en af rødderne fra miljøet.

Lines stemme dirrer lidt, da hun

V.I.P. Club
INTERNATIONAL
SAUNA

We can offer you anything nice. Try us first.

OPEN DAILY
12 PM - 03 AM

Tuborgvej 16, Hellerup

31 - 62 09 57

Credit Cards Accepted

Prostitution og AIDS:

Hvis pigerne gør det uden kondom – så er det yt!

Efter en halv snes år i »verdens ældste erhverv« er »Line«, en københavnerpige først i tyverne, på toppen indenfor sit fag: Hun har fortsat et attraktivt ydre, har egen klinik, en solid opsparing. Hun har ingen skyldfølelse over sin måde at tjene penge på – siger hun –, men ved godt, at hun snart skal til at tænke på at stoppe. For sin egen skyld.

Kun på ét punkt i Lines lange fortælling om sit liv og arbejde bliver hendes tonefald nærmest *moralisk*: Nemlig da vi kommer ind på HIV og AIDS og på folk, der ikke vil bruge kondom.

– Det kan man ikke tillade sig. Det er jo en dødelig sygdom, vi har med at gøre. Et par af pigerne på min klinik har på et tidspunkt ladet sig overtale til at undlade kondom. Men da jeg opdagede det, fik de at vide, at hvis det skete én gang til, så var det yt.

Pænt hjem

Line har fra en tidlig alder dannet sig sine egne moralbegreber. Hjemmet var borgerligt og pænt: En villa i et forstads kvarter, moderen hjemmegående, faderen selvstændig.

– Facade, siger hun i dag.
– Mine forældre var meget restriktive. Indtil jeg var 18 år, skulle jeg være hjemme kl. 22 om aftenen – til kl. 23 i weekends. Vi havde det ting, vi behøvede, men jeg måtte ikke gå for udfordrende klædt. Der blev sjældent vist følelser, og sex har man aldrig nogen sinde snakket om.

– Navnlig min far havde svært ved at få overskud til familien. Når han kom hjem fra firmaet, skulle

aftensmaden helst stå på bordet. Ellers var det vanskeligt at få opmærksomhed, hvis der ikke lige var en karakterbog, der skulle skrives under. Det, der blev lagt vægt på hjemme, var pæne manerer, materielle goder og statussymboler, men samtidig skulle jeg selv lære at vise mådehold.

»Det døde hjørne«

– En dag, da jeg var 16 år, kom jeg til at diskutere muligheden af at tjene penge ved prostitution med en veninde fra gymnasiet. Jeg havde hørt om nogen, der kendte nogen, der havde tjent mange penge på Halmtorvet.

– Min veninde turde ikke prøve,

men jeg var begyndt at gøre oprør. Jeg ville overskride grænser – delvist på trods. Jeg stillede mig ned i gabardinebukser og flade sko på det, jeg senere har fået at vide kaldes »Det døde hjørne« – på hjørnet af Colbjørnsensgade og Halmtorvet.

– Det varede ikke længe, før der kom en tyrker forbi og spurgte om min pris. Jeg svarede 1200 kr., men det blev så forhandlet ned til 600 kr. De 600 kr. brugte jeg straks til at købe nyt tøj – en stram nederdel og en bluse.

– Vi havde ordnet det på trappen i en opgang, så jeg havde ondt i ryggen. Alligevel gik jeg ned igen og fandt en kunde til, så min veninde også kunne få et sæt tøj. Jeg havde ingen skrupler ved det.

– Havde du ikke hørt om, at det senere kunne give ar på sjælen at starte på den slags?

– Nej. Mine forestillinger om prostitution var romantiserede. Det var noget med hurtige penge og et miljø, hvor der rigtig var gang i den.

– Men havde jeg været 16 år i dag, ville jeg aldrig have gjort det. Man får et forkert forhold til penge. Bliver for hurtig voksen og lidt for kynisk og hård.

Greb aldrig ind

I starten tog Line ind på Halmtorvet én eller to gange om ugen. Hun lærte nogle af de andre piger at kende og mødte også nogle mænd med tilknytning til miljøet, som skaffede hende ind i en bar. Som 18-årig flyttede hun sammen med en af rødderne fra miljøet.

Lines stemme dirrer lidt, da hun

**V.I.P. Club
INTERNATIONAL
SAUNA**

We can offer you anything nice. Try us first.
**OPEN DAILY
12PM-03AM**
Tuborgvej 16, Hellerup
31 - 62 09 57
Credit Cards Accepted

fortæller om forældrenes reaktion – eller mangel på samme:

– Min mor græd, og min far reagerede med kold luft, men de forsøgte ikke at gribe ind. Jeg kan se i dag, at de må have været klar over, hvordan jeg tjente mine penge. Min mor havde allerede i min gymnasietid fundet tusindvis af kroner samt selskabskjoler hos mig. Men jeg tror ikke, de turde tage en konfrontation af frygt for, hvad man mon kunne komme til at tale om. Sex var fortsat tabu i familien.

– Det er ikke mere end et års tid siden, at jeg ringede til min far og sagde, jeg ville tale med ham. Der fortalte jeg ham for første gang direkte, at jeg driver en massageklinik. Han var rystet, men det er fortsat ikke noget, vi taler om. Den øvrige familie har heller ikke fået noget at vide. Vi holder facaden ved sammenkomster. I dag er mine forældre måske også bange for helt at miste mig, hvis de forsøger at ændre på min livsførelse.

– Men nej, de har overhovedet ikke, på noget tidspunkt, forsøgt at få mig ud af det.

Moms og skat

Efter et par år fandt Line ud af, at barlivet var for hårdt. De senere år har hun arbejdet på massageklinik og har nu sit eget sted, hvor der også arbejder andre piger. Det lyder særdeles etableret, når hun fortæller om det: Der er fast vagtskema med 6 timers dagvagter, 5 timers aftenvagter og 7-dages uge. Hun har en pæn opsparing, bl.a. i en herskabelig ejerbolig. Klinikken er sågar momsregistreret, og Line betaler skat.

Derved undgår hun at skulle hente bistandshjælp eller dagpenge hos det offentlige. Mange af Lines kolleger føler det lidt ydmygende at være presset til at hæve overførselsindkomster. Men gør de det ikke, kan de ikke angive noget lovligt indtægtsgrundlag, og så kan de straffes for »løsgænger«. Prostitution som sådan er ikke strafbart.

Hun er ikke meget for at anslå præcis, hvor meget hun tjener. Men der kan godt være 10-20 kunder på en dag, som hver betaler fra 250 kr.

SCANDINAVIAN
ESCORT

38 33 00 55
CREDIT CARDS ACCEPTED

COPENHAGEN HIGH CLASS ESCORT SERVICE

SWEET, FUNNY
SEXY HIGH CLASS GIRLS
100% DISCRETION
OPEN DAILY FROM 12-04
CREDIT CARDS ACCEPTED

53 56 71 24

Open
weekdays
8 pm - 4 am
Suns & hols
closed
Relaxed
atmos-
phere

Xanadu Bar

og opefter. »Dansk« (»almindeligt« samleje) koster 350 kr. Der tilbydes kun »blide« former.

Line er tilmeldt et studium, men det er et år siden, hun har været på universitetet. Hun er meget interesseret i samfundsforhold, og for tiden går hun til psykolog for at få bedre hold på sig selv og sine tanker.

Svært at stoppe

– Hvor længe har du tænkt dig at fortsætte?

– Jeg ved det ikke. Jeg kan mærke, jeg trænger til et break. Jeg har tidligere holdt pause. Jeg overvejer at tage et halvt år til Østen for at finde mig selv. Men jeg ved også fra andre, at det er svært at holde op. Og jeg har lidt svært ved at forestille mig, at jeg kan af finde mig med en tilværelse, hvor jeg ikke bare kan gå ned ad Strøget, når jeg har lyst, og fyre et par tusinde kroner af på tøj.

– Realistisk skal jeg stoppe senest om fem år. Længere kan jeg ikke holde mig på toppen, fysisk og psykisk. Jeg har ikke lyst til at prøve turen ned ad bakke og ende som et vrag, som mange gør.

– Men jeg kender stort set ingen, som har kunnet stoppe i tide. Og jeg kender heller ikke nogen prostituerede, som ikke er kommet ud i et misbrug af en eller anden slags – alkohol, piller eller narko. Jeg kender kun piger, som efter nogle år sidder tilbage med misbrug og angstanfald, og hvis eneste bekendtskaber er dem, de har etableret indenfor branchen. Så jeg håber, jeg selv har styrke til at holde op.

Line har selv i en periode prøvet forskellige stoffer og har bl.a. snifet en del. I dag synes hun, at hun har stofferne under kontrol.

– Jeg føler tit, at jeg ikke får brugt mine ressourcer. Indenfor dette fag bruger du kun én ressource. Alt andet ligger brak. Samtidig har du behov for at dele dine oplevelser med andre, men det er vanskeligt at få nye, nære venner. Piger reagerer utroligt negativt,

(Fortsættes side 8)

(Fortsat fra side 7)

hvis de hører, du er prostitueret, og mænd synes også, de skal forholde sig til dit fag – positivt eller negativt. Man kan mærke, at de ikke kan frigøre sig fra det med sex.

– Så hvad gør man efter en arbejdsdag? – Det første indfald er ikke at sætte sig hjem med en god bog. Det kan være svært at være kulturel bagefter. Du har mere lyst til at skeje ud.

Mændene

– *Håber du en dag at få mand og børn?*

– Ja. Men jeg vil ikke have børn, for jeg er stoppet. Og det er svært at finde den rigtige mand, hvis man er massøse. Hvis han siger, jeg skal stoppe, så synes jeg ikke, det er noget, han skal bestemme. Hvis han synes, det er OK, så må det være fordi, han ikke holder rigtigt af mig. Så er han bare en luderkarl.

– Mange prostituerede falder for en bestemt slags mænd, for afstumpede typer, som kan acceptere deres erhverv. Jeg tror, det bl.a. hænger sammen med, at vi får det lidt svært med nærhed i forhold til en mand. Vi er angste for nærhed, vi

kæmper mod den hver dag. Og så er det svært at sige: Nu har vi fri. Nu kan vi godt give af os selv.

– Derfor kan jeg på en måde godt forstå de piger, der siger, at de ikke vil bruge kondomer i fritiden. Samværet med en mand får lettere en professionel undertone, når der kommer kondom på. Tanken om, at »jeg ordner ham lige« har lettere ved at melde sig. Men jeg synes ikke, det er ansvarligt. Det lille ekstra thrill, der er ved sex uden kondom, kan ikke opveje risikoen for en dødelig sygdom. Og jeg siger også til mig selv: – Hvis en

fyr ikke vil bruge kondom, fortjener han mig ikke.

Kondomer

De færreste kunder er særlig bevidste om, hvordan HIV egentlig overføres, fortæller Line. Det giver daglige diskussioner. Det sker også næsten dagligt, at en mand spørger, om han ikke kan slippe.

– Der er to typer, der spørger om det. Jeg tror en del ringer først og spørger, simpelthen for at checke os: Om vi nu er ansvarlige. Men der er også dem, der går, når de får at vide, at de ikke kan få det uden.

– *Har du været ude for, at kondomet springer?*

– Det er over et år siden, det er sket for mig. Det er et spørgsmål om teknik, og hvis du sætter kondomet ordentligt på, er du 100 pct. garanteret. Kondomet springer ikke, med mindre der er luft i. Derfor skal du sørge for, at tutten er luftfri – enten ved, at du holder den med munden eller tager den mellem tommel- og pegefinger. Og så skal man naturligvis sørge for, at forhuden er trukket tilbage, og at kondomet er rullet helt ned.

N.G.

**YOU WILL ENJOY
THE MOST EXITING
NIGHTLIFE IN TOWN IN**

WONDER BAR NIGHT CLUB

STUDIESTRÆDE 69, 1554 KØBENHAVN V
OPEN 21,00 - 05,00

**ALL YOU NEED!
ORIENT
INTIM
BAR**

Open daily
Attractive
Scandinavian
Girls
Free entry
3 pm - 4 am.
Saturday
9 pm - 5 am.
Sun. closed

Viktoriagade 2-4
31 31 34 19 MAP 4 A5

AIDS på arbejdspladsen:

3-4 pct. har en AIDS-politik

6-7 pct. af danske arbejdspladser med flere end 30 ansatte har haft kontakt med en HIV-smittet på arbejdspladsen. Og 3-4 pct. af arbejdspladserne har allerede indført en AIDS-politik for de ansatte.

Det viser en stikprøve blandt 2.000 udvalgte arbejdspladser, som er foretaget af Sundhedsstyrelsen.

Samtlige danske arbejdspladser med flere end 30 ansatte har fået Sundhedsstyrelsens materiale om AIDS på arbejdspladsen. Der er stor lokal respons på materialet, bl.a. er avisen om emnet blevet trykt i 400.000 ekpl.

Det er endnu for tidligt at sige noget generelt om resultatet af henvendelsen, men et af de steder, hvor der er meget i gang, er Frederiksberg Kommune.

- Vi har indtil nu besøgt 11-12 virksomheder, og næsten samtlige er på vej til at få en AIDS-politik, oplyser *Miriam Tos*, AIDS-koordinator på Frederiksberg.

- Tre ud af fire henvendelser kommer uopfordret fra virksomhederne. Hver fjerde skyldes, at vi selv har skabt kontakten. Vi bliver typisk ringet op fra en virksomhed, som har læst Sundhedsstyrelsens materiale.

- Vi holder møder på virksomhederne med højst 30 deltagere af gangen. Ellers tøver folk med at komme frem med deres følelser og holdninger. Allerede ved indbydelsen til mødet skal deltagerne forholde sig til dette spørgsmål: Tør jeg være sammen med en HIV-smittet? For den ene foredragsholder, Kurt Haubro, er HIV-positiv.

- Vi oplever, at der stadig er manglende viden om og angst for AIDS. Kurt og jeg sidder bevidst meget tæt sammen under vores fo-

redrag, og når jeg så drikker en tår af hans glas med sodavand, får folk noget at tænke over, siger *Miriam Tos*.

- Efter at have givet en generel ABC om AIDS forklarer vi, at det

fortsat er tilladt at være angst og påpasselig, men at fornuften må sejre. Vi skal kunne være her allesammen, uanset om vi har AIDS eller andre kroniske lidelser.

j-mil

NYT I NOTER

Frederiksberg Hospital: Patienter med i debatten

På Frederiksberg Hospital er Sundhedsstyrelsens fire små video-spots om AIDS på arbejdspladsen blevet vist på internt TV forud for de spillefilm, som tilbydes patienterne.

- Dermed opnåede vi det spændende, at ikke blot personalet, men også patienterne begyndte at forholde sig til problemerne. Vi har oplevet mange patienter debattere de synspunkter og spørgsmål, som filmene og vi har rejst, f.eks. hvad de ville sige til at blive passet af en HIV-smittet sygeplejer, siger socialrådgiver *Kirsten Rotne*, Frederiksberg Hospital.

Der blev først indkaldt til et møde om AIDS for hele personalet på hospitalet, men på grund af de skiftende arbejdstider mødte kun 30-35 personer op.

- Vi erkendte, at vi skulle ud i de enkelte afdelinger for at få fat i folk. Vi delte os derfor i mindre grupper, og snart koncentrerede alle sig om et emne: Forholdet mellem patient og personale, siger *Kirsten Rotne*.

- Det næste skridt, efter at videoen er blevet fulgt op med møder i hver afdeling, bliver så at holde et eller to store møder, der skal samle op på, hvordan vi forholder os til AIDS her på hospitalet.

Personalet på Frederiksberg Hospital har i forvejen AIDS tæt inde på livet. Frederiksberg er den kommune i landet, der har flest HIV-smittede og AIDS-syge i forhold til indbyggertallet.

Kvindelig og HIV

Kvinder, der er HIV-positive, kan møde hinanden i selvhjælpsgrupper gennem projektgruppen »Kvindelig og HIV«.

Selvhjælpsgrupperne er dannet af kvinder med HIV og AIDS i samarbejde med sygeplejersker fra Hvidovre Hospital og Rigshospitalet. Projektet er etableret i AIDS-Fondets regi og får økonomisk støtte fra Sundhedsstyrelsen.

Telefon-linien for HIV-positive kvinder, tlf. 38 33 16 71, er åben tirsdag, onsdag og torsdag kl 10-15.

Kommunikations-forsker:

Høj kvalitet i AIDS-oplysning fra Sundhedsstyrelsen

- Der kan argumenteres overbevisende for, at AIDS-oplysningen har været med til at fremme og fastholde positive holdninger til »sikker sex«. Det er tilsyneladende også lykkedes at begrænse diskrimination af de såkaldte »risikogrupper«. Der er tegn på adfærdsmændringer i udvalgte målgrupper

NOTE

Højst 300 kr. månedligt i medicinudgifter

- Patientandelen af medicin til vedvarende behandling af HIV-relaterede sygdomme og symptomer overstiger ikke 300 kr. om måneden.

Det skriver sundhedsminister Ester Larsen i et svar til Folketingets Sundhedsudvalg den 6. januar.

Medicin til behandling af selve HIV-infektionen samt enkelte andre præparater udleveres efter eksisterende praksis gratis fra de behandlende afdelinger.

For en række andre præparater ydes der tilskud efter sygesikringsloven. De udgifter, som ikke dækkes af sygesikringen, kan dækkes af kommunerne i henhold til bistandsloven. For patienter i økonomisk trang er der mulighed for fuld dækning af udgifterne.

- For de øvrige patienter er der en maksimal egenbetaling på 300 kr. om måneden uafhængig af indkomst- og formueforhold, skriver ministeren.

(tydeligst blandt bøsser) og tendenser i retning af tiltagende brug af kondomer i ungdomsårgangene. Sammenlignet med andre lande er HIV-smitten i det danske narkomiljø tilsyneladende blevet effektivt begrænset. Men alt dette kan næppe alene tilskrives oplysningsaktiviteter.

Sådan skriver lektor Anker Brink Lund fra Institut for Kommunikationsforskning ved Roskilde Universitetscenter i en »Evaluering af Sundhedsstyrelsens indsats i dansk AIDS-oplysning 1987-1990«. Undersøgelsen består af en hovedrapport og syv arbejdsrapporter. Sundhedsstyrelsen tog initiativ til evalueringen i efteråret 1990 for at få en vurdering fra en uafhængig, udefrakommende kommunikationsekspert.

I sine konklusioner fra resultat-evalueringen skriver Anker Brink Lund bl.a.:

- Sundhedsstyrelsens AIDS-oplysning er bygget op om relevante og - for størstepartens vedkommende - realistiske budskaber. Det er lykkedes at balancere mellem de tre modsætningsfyldte hensyn i Folketingets overordnede principper: Begrænsning af smittespredningen, angst-dæmpning og bekæmpelse af diskrimination.

- Vi kan konkludere, at AIDS-oplysningen - især i den første fase 1987-88 - har medvirket til at skabe opmærksomhed om problematikken i størstedelen af den danske befolkning.

Dog viste 1990-kampagnen »Du skal ikke tro...«, at det tilsyneladende er ineffektivt at fastholde opmærksomheden ved betalte annoncer på AIDS-området.

- Med hensyn til viden har indsatsen bidraget til at fastholde og cementere kundskaber om de hyppigste smitteveje, uden dog helt at kunne eliminere fejlagtige forestillinger om, hvad der ikke indebærer HIV-smitterisiko.

Medier og målgrupper

Den anden del af hovedrapporten ser på AIDS-oplysningens valg af målgrupper og medier samt udformning af kampagnemateriale, kaldet proces-evaluering. Her skriver Anker Brink Lund bl.a.:

- Det er et centralt formål med Sundhedsstyrelsens AIDS-oplysning at informere og påvirke personer med risikoadfærd. Det er lykkedes bedst, når indsatsen er sket i samarbejde med de berørte grupper - tydeligst i bøsse miljøet og i folkeskolen.

- Sundhedsstyrelsen har undgået den ensidige satsning på betalt massemedie-annoncering, som til en vis grad har præget bl.a. den svenske indsats på området. Sundhedsstyrelsen har også formået at inddrage frivillige organisationer og lokale nøglepersoner aktivt i medievalg og udformning af formidlingsprodukter, f.eks. gennem CEN/LOK projekter.

- Men AIDS-oplysningen er ikke blevet en integreret del af den almene seksual- og sundhedspædagogik. Det er også problematisk, at der mangler en klar linje og tematisk sammenhæng i indsatsen. Der er snarere tale om en række inhomogene delkampagner, iværksat af forskellige myndigheder og organi-

sationer m.v., end om en målrettet, systematisk indsats.

- Hvad angår de konkrete medie-produkter fremstillet for Sundhedsstyrelsen i perioden 1987-90, har de fleste af dem været af høj kvalitet - både hvad angår form og indhold. Der er eksperimenteret med forskellige virkemidler og skabt banebrydende produkter, som stadig huskes, og hvoraf nogle nu danner skole internationalt og på andre sundhedspædagogiske områder.

Med til at begrænse epidemien

- Vi kan konstatere, at Sundhedsstyrelsens AIDS-oplysning i det store og hele har levet op til de principper, der blev vedtaget i Folketinget i foråret 1987. Det er ganske vist ikke lykkedes at indløse det overordnede mål om at stoppe smittespredningen. At et så ambitiøst mål kan nås ved hjælp af information, må da også anses for yderst tvivlsomt. Men epidemien har ikke fået det omfang, som man frygtede, da oplysningsindsatsen blev intensiveret i 1986-87. Selv om Sundhedsstyrelsen ikke alene kan tilskrives æren for det, kan der argumenteres for, at de valgte formidlingsprocesser har bidraget til opnåelse af dokumenterbare resultater, skriver Anker Brink Lund.

Han mener, at Sundhedsstyrelsen fremover bør overveje flere muligheder for den adfærdspåvirkende del af indsatsen, og at det i det hele taget vil være ønskeligt med mere operationelle og konkrete delmål for oplysningsarbejdet.

7 arbejdsrapporter

Undersøgelsens 7 arbejdsrapporter består af:

1) »Massemediernes dækning af HIV/AIDS 1981-1990«, udarbejdet af Anker Brink Lund, baseret på indholdsanalyser af dagbladsartikler.

2) »Landsdækkende opinionsundersøgelser om HIV/AIDS 1985-1991«, baseret på danske og sven-

ske data, gennemgået af Kalle Marosi.

3) »Dansk AIDS-oplysning vurderet af centrale og lokale nøglepersoner«, der rummer referater af to workshops, ledet af Anker Brink Lund og Kalle Marosi.

4) »Undersøgelser af danskeres seksuelle adfærd«, reviews af nyere forskning på området, sammenfattet af Lene Schnell Nielsen.

5) »Unge seksualadfærd og forhold til HIV/AIDS«, baseret på personlige interviews, udført af Ida Koch og Torben Bechmann Jensen.

6) »Bøssers og biseksuelle mænds seksualadfærd og forhold til HIV/AIDS«, baseret på person- og fokusgruppe-interviews, bearbejdet af Henning Jensen.

7) »Humor, skræk og andre virkemidler i adfærdspåvirkende sundhedsoplysning« (under udarbejdelse), en analyse af danske og udenlandske erfaringer med forskellige oplysningsstrategier, skrevet af Marianne Uldall Jepsen og Anker Brink Lund.

j-mil

Sundhedsstyrelsen har givet økonomisk støtte til bogen »Angstens have«, hvor 16 danske forfattere skriver om HIV og AIDS. På billedet præsenteres bogen af en af bidragsyderne, forfatteren Peter Poulsen. Det skete på Københavns Rådhus omkring World AIDS Day, under en buste af H.C. Andersen og i trængslen fra en række brudepar og deres følge!

sationer m.v., end om en målrettet, systematisk indsats.

- Hvad angår de konkrete medie-produkter fremstillet for Sundhedsstyrelsen i perioden 1987-90, har de fleste af dem været af høj kvalitet - både hvad angår form og indhold. Der er eksperimenteret med forskellige virkemidler og skabt banebrydende produkter, som stadig huskes, og hvoraf nogle nu danner skole internationalt og på andre sundhedspædagogiske områder.

Med til at begrænse epidemien

- Vi kan konstatere, at Sundhedsstyrelsens AIDS-oplysning i det store og hele har levet op til de principper, der blev vedtaget i Folketinget i foråret 1987. Det er ganske vist ikke lykkedes at indløse det overordnede mål om at stoppe smittespredningen. At et så ambitiøst mål kan nås ved hjælp af information, må da også anses for yderst tvivlsomt. Men epidemien har ikke fået det omfang, som man frygtede, da oplysningsindsatsen blev intensiveret i 1986-87. Selv om Sundhedsstyrelsen ikke alene kan tilskrives æren for det, kan der argumenteres for, at de valgte formidlingsprocesser har bidraget til opnåelse af dokumenterbare resultater, skriver Anker Brink Lund.

Han mener, at Sundhedsstyrelsen fremover bør overveje flere muligheder for den adfærdspåvirkende del af indsatsen, og at det i det hele taget vil være ønskeligt med mere operationelle og konkrete delmål for oplysningsarbejdet.

7 arbejdsrapporter

Undersøgelsens 7 arbejdsrapporter består af:

1) »Massemediernes dækning af HIV/AIDS 1981-1990«, udarbejdet af Anker Brink Lund, baseret på indholdsanalyser af dagbladsartikler.

2) »Landsdækkende opinionsundersøgelser om HIV/AIDS 1985-1991«, baseret på danske og sven-

ske data, gennemgået af Kalle Marosi.

3) »Dansk AIDS-oplysning vurderet af centrale og lokale nøglepersoner«, der rummer referater af to workshops, ledet af Anker Brink Lund og Kalle Marosi.

4) »Undersøgelser af danskeres seksuelle adfærd«, reviews af nyere forskning på området, sammenfattet af Lene Schnell Nielsen.

5) »Unge seksualadfærd og forhold til HIV/AIDS«, baseret på personlige interviews, udført af Ida Koch og Torben Bechmann Jensen.

6) »Bøssers og biseksuelle mænds seksualadfærd og forhold til HIV/AIDS«, baseret på person- og fokusgruppe-interviews, bearbejdet af Henning Jensen.

7) »Humor, skræk og andre virkemidler i adfærdspåvirkende sundhedsoplysning« (under udarbejdelse), en analyse af danske og udenlandske erfaringer med forskellige oplysningsstrategier, skrevet af Marianne Uldall Jepsen og Anker Brink Lund.

j-mil

Sundhedsstyrelsen har givet økonomisk støtte til bogen »Angstens have«, hvor 16 danske forfattere skriver om HIV og AIDS. På billedet præsenteres bogen af en af bidragsyderne, forfatteren Peter Poulsen. Det skete på Københavns Rådhus omkring World AIDS Day, under en buste af H.C. Andersen og i trængslen fra en række brudepar og deres følge!

UNIVERSITETSBIBLIOTEKET
2 AFDELING
NØRRE ALLE 49
2200 KØBENHAVN N

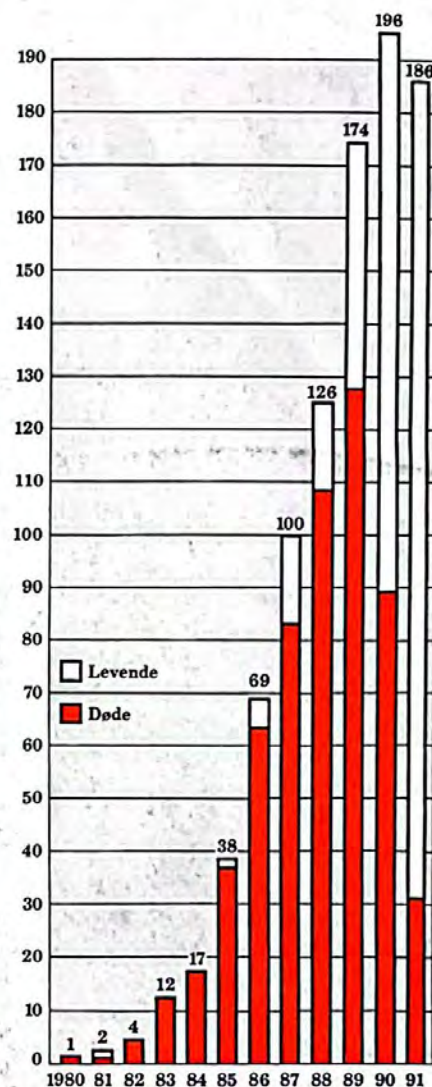
Anmeldte AIDS-tilfælde i Danmark pr. 31.12.1991

NB: Vedr. tallet for 1991.

De sidste par år er der blevet anmeldt 10-20 AIDS-tilfælde efter årsskiftet.

Københavns kommune	443
Frederiksberg kommune	116
Københavns Amt	118
Frederiksborg Amt	44
Roskilde Amt	22
Vestsjællands Amt	18
Storstrøms Amt	17
Bornholms Amt	4
Fyns Amt	24
Sønderjyllands Amt	7
Ribe Amt	6
Vejle Amt	13
Ringkøbing Amt	10
Århus Amt	54
Viborg Amt	4
Nordjyllands Amt	16
Andet	9
	925

Smittet ved	Mænd	Kvinder
Homosexuel kontakt	703	0
Intravenøst stofmisbrug	33	14
Homosexuel kontakt og intravenøst stofmisbrug	10	0
Behandling af blødersygdom	19	0
Blodtransfusion	7	10
Heterosexuel kontakt	72	26
Fødsel eller graviditet	5	4
Ukendt smittemåde	21	1
I alt	870	55

AIDS-Nyt udgives af Sundhedsstyrelsen.

Redaktion: Niels Peter Rothgardt (ansv.), Bjørn Knudsen og Henning Jørgensen, AIDS-sekretariatet, journalist Niels Glavind, Bureau 2000 og journalist Jens-Emil Nielsen, Komiteen for Sundhedsoplysning.

Rådgivende redaktionspanel: Læge Jan Gerstoft, Rigshospitalets Epidemifdeling, AIDS-rådgiver Kirsten Madsen, AIDS-linien, læge Else Smith, Statens Seruminstitut og konsulent Jacob Øhlenschläger, Kriminalforsorgen.

Grafisk tilrettelæggelse: Freddy Pedersen.

Oplag: 21.000 eks.

ISSN 0902-5375

En årgang af AIDS-nyt er på mindst 8 numre af normalt 12 sider. Et årsabonnement tegnes ved at sende 40 kr. til Avispostkontoret, 1535 København V på Gironr. 8 63 79 97.

Adresseændring på levering af AIDS-Nyt sker ved henvendelse til Avispostkontoret, tlf. 33 93 15 35. Ved vedvarende flytning henvendelse til det lokale posthus.

Forside: Modelfoto af Olle Lindstedt/MIRA/2.maj

Nærmere oplysning om AIDS fås hos:

AIDS-Linien, Tlf.: 33 91 11 19 (alle dage 9-23)

AIDS-Info-Fyn, Tlf.: 65 91 11 19 (alle dage 8-24)

AIDS-Info-Århus, Tlf.: 86 13 65 13 (alle dage 19-23)

Grønlandsproget AIDS-linie: Tlf.: 33 91 47 43

Sundhedsstyrelsens skriftlige AIDS-materiale forhandles af Statens Information, Postboks 1103, Nr. Farimagsgade 65, 1009 København K.

Køb af matr.: Tlf.: 33 37 92 28

Ekspedition af gratis materialer: Tlf.: 33 37 92 00

UNIVERSITETSBIBLIOTEKET
2 AFDELING
NØRRE ALLE 49
2200 KØBENHAVN N

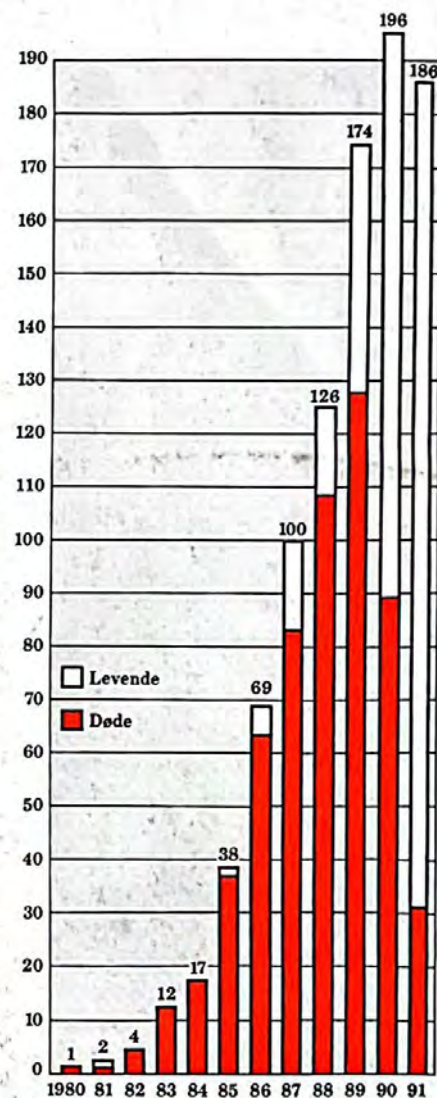
Anmeldte AIDS-tilfælde i Danmark pr. 31.12.1991

NB: Vedr. tallet for 1991.

De sidste par år er der blevet anmeldt 10-20 AIDS-tilfælde efter årsskiftet.

Københavns kommune	443
Frederiksberg kommune	116
Københavns Amt	118
Frederiksborg Amt	44
Roskilde Amt	22
Vestsjællands Amt	18
Storstrøms Amt	17
Bornholms Amt	4
Fyns Amt	24
Sønderjyllands Amt	7
Ribe Amt	6
Vejle Amt	13
Ringkøbing Amt	10
Århus Amt	54
Viborg Amt	4
Nordjyllands Amt	16
Andet	9
	925

Smittet ved	Mænd	Kvinder
Homoseksuel kontakt	703	0
Intravenøst stofmisbrug	33	14
Homoseksuel kontakt og intravenøst stofmisbrug	10	0
Behandling af blødersygdom	19	0
Blodtransfusion	7	10
Heteroseksuel kontakt	72	26
Fødsel eller graviditet	5	4
Ukendt smitte-måde	21	1
I alt	870	55

AIDS-Nyt udgives af Sundhedsstyrelsen.

Redaktion: Niels Peter Rothgardt (ansv.), Bjørn Knudsen og Henning Jørgensen, AIDS-sekretariatet, journalist Niels Glavind, Bureau 2000 og journalist Jens-Emil Nielsen, Komiteen for Sundhedsoplysning.

Rådgivende redaktionspanel: Læge Jan Gerstoft, Rigshospitalets Epidemifdeling, AIDS-rådgiver Kirsten Madsen, AIDS-linien, læge Else Smith, Statens Seruminstitut og konsulent Jacob Øhlenschläger, Kriminalforsorgen.

Grafisk tilrettelæggelse: Freddy Pedersen.

Oplag: 21.000 eks.

ISSN 0902-5375

En årgang af AIDS-nyt er på mindst 8 numre af normalt 12 sider. Et årsabonnement tegnes ved at sende 40 kr. til Avispostkontoret, 1535 København V på Gironr. 8 63 79 97.

Adresseændring på levering af AIDS-Nyt sker ved henvendelse til Avispostkontoret, tlf. 33 93 15 35. Ved vedvarende flytning henvendelse til det lokale posthus.

Forside: Modelfoto af Olle Lindstedt/MIRA/2.maj

Nærmere oplysning om AIDS fås hos:

AIDS-Linien, Tlf.: 33 91 11 19 (alle dage 9-23)
AIDS-Info-Fyn, Tlf.: 65 91 11 19 (alle dage 8-24)
AIDS-Info-Århus, Tlf.: 86 13 65 13 (alle dage 19-23)
Grønlandsproget AIDS-linie: Tlf.: 33 91 47 43

Sundhedsstyrelsens skriftlige AIDS-materiale forhandles af Statens Information, Postboks 1103, Nr. Farimagsgade 65, 1009 København K.

Køb af matr.: Tlf.: 33 37 92 28

Ekspedition af gratis materialer: Tlf.: 33 37 92 00